

“Jo sóc molt patriota”

Barbara Lee va ser l'única congressista dels EUA que va votar 'no' a donar plens poders a Bush per fer la guerra. Demòcrata, membre del comitè de relacions internacionals del Congrés, té 55 anys, és psicòloga social i ja havia votat abans en contra d'accions militars a l'Iraq i Sèrbia. Va ser escollida amb un 85% de vots al seu districte, que inclou Berkeley i Oakland, feus progressistes i de grups com els Black Panthers.

La congressista Barbara Lee està fora de la realitat i de la resta del seu país o s'ha avançat als temps? Alguns diuen que no és una patriota perquè no va donar suport a Bush. Estan tan enfadats amb ella que ara necessita protecció policial les 24 hores del dia. Altres diuen que va fer ben fet, no solament per obrar segons la seva consciència, sinó per mostrar un punt de vista alternatiu.

—El dia 15 el Congrés dels EUA va votar sobre quina havia de ser la resposta a la tragèdia del dia 11, i van escollir emprendre l'acció militar. Dels 421 congressistes vostè va ser l'única veu dissonant que va dir que no havíem d'anar a la guerra.

—Primer de tot, la nostra nació està afligida, tots estem de dol i tots estem enfadats. Jo personalment també estic afligida i crec plenament i fermament que el Congrés dels Estats Units és l'únic cos legislatiu que pot dir: “fem una pausa... i mirem de tenir cert autocontrol abans de llançar-nos a l'acció.” Perquè l'acció militar pot dur a una espiral fora de control. De totes maneres; el president no necessita el Congrés per executar una acció militar, l'Acta de Poders de Guerra (War Powers Act) li dona aquesta autoritat. En canvi, el Congrés és la casa de la gent, i és responsable de controlar i valorar, i no es pot permetre a l'administració que simplement tiri endavant una estratègia sense retre comptes a ningú ni tenir certa supervisió. Ara hem de dur els responsables [de l'atac] als tribunals. El terrorisme internacional ja és aquí, aquest és un món nou i no podem cometre cap equivocació a l'hora d'en-

frontar-nos-hi. Per tant, alhora que ens afligim i organitzem les ajudes —i jo vaig votar per concedir ajudes a les famílies i comunitats que han resultat desfetes i per destinar fons a les activitats antiterroristes per protegir el nostre país— hem d'emprendre una investigació completa del que ha passat i ésser molt prudents a l'hora de moure'ns militarment.

—Ens podem trobar que ens paguin amb la mateixa moneda si sortim i ens vengem i ens equivoquem amb els objectius que toquem o amb les persones que capturem.

—No hem combatut el terrorisme de la manera que ho haguéssim hagut de fer, que engloba diversos temes. Inclou la nostra política exterior, la cooperació multinacional i esforços diplomàtics. Implica aplegar aquestes àrees amb múltiples facetes per atànyer un veritable camí per tractar el terrorisme. El terrorisme és la nova guerra en què aquest país haurà de lluitar i això no ho hem afrontat. Aboquem milers de milions de dòlars a la defensa nacional contra míssils. Però els míssils antibalístics no haguessin evitat el matí horrible que vam viure el dia 11. Estic convençuda que l'acció militar només no evitarà futurs atacs terroristes.

—Tot plegat va ser un fracàs dels serveis d'espionatge?

—Evidentment, aquests diners no s'han gastat adequadament i una de les raons per les quals vaig votar a favor de concedir-los 40 mil milions de dòlars és que aquests diners realment es dediquin a millorar la seguretat de la nostra gent en aquest país i no permetre que les nostres llibertats civils siguin erosionades. De tota manera,

La congressista Barbara Lee és demòcrata, té 55 anys i és filla de militar. A l'esquerra, en una foto amb Hillary Clinton (a la seva esquerra) i Tipper Gore (a la dreta). Al centre, en una intervenció al Congrés nord-americà retransmesa a través de la televisió. I, a la dreta, saluda l'ex-vicepresident i ex-candidat a la Casa Blanca, Al Gore.

hem d'insistir en la necessitat de fer una investigació completa i minuciosa.

—Ens arrabassaran les llibertats civils en nom de la seguretat nacional?

—Certament hem de lluitar contra aquesta tendència. Aquells que voldrien que això passés s'excediran en la seva reacció davant la tragèdia i aprofitaran aquesta oportunitat per fer el que vostè ha dit. Aquest és part del perill de prendre decisions de manera precipitada. Com a branca del Govern que té una responsabilitat davant la gent, és cosa del Congrés fer complir les nostres responsabilitats constitucionals per assegurar que hi hagi controls sobre les mesures que es podrien adoptar en nom de la seguretat nacional. També hem de començar a revisar la nostra política exterior, els nostres esforços diplomàtics, i algunes de les raons per les quals no dialoguem amb certs països, persones i organitzacions. No podem tolerar un altre atac terrorista, i evidentment no podem tolerar cap altra pèrdua de vida humana ni al nostre país ni arreu del món.

—Els que diuen "si no estàs amb els EUA estàs en contra nostra" diran de vostè: "la congressista Barbara Lee no és una patriota, no dona suport al president, ens fa difícil fer el que necessitem fer". Com els respon?

—En resposta els dic que jo sóc molt patriota. Com a ciutadana, tinc el dret a representar un punt de vista diferent. La bellesa de la democràcia, i un dels seus principis fonamentals, és el dret a la llibertat d'expressió i el dret a dissentir. Jo dono suport al Govern en les seves accions, aquesta

no és la qüestió. El que hem d'entendre és que el Congrés és un òrgan que representa la gent en el nostre país i hem d'assegurar que el president ens ret comptes del que fa, perquè nosaltres puguem retre comptes del que passa als nostres electors. Per tant, si jo he de ser patriota, i ho sóc, i si jo he de ser una bona americana, i sé que ho sóc, faré el que sigui perquè la nostra democràcia funcioni, que sigui verificable. Hi ha molta gent que té diferents punts de vista, això és Amèrica. Per tant, a aquells que diuen aquestes coses millor que revisin les seves pròpies credencials. Potser necessitem ésser més participatius en la nostra democràcia.

—Aquesta és la paraula clau, participació. I ve a tomb perquè hi ha molta gent que ara fa onejar la bandera, però que ni s'han registrat per votar. La política exterior i el paper del nostre govern és públic, però molta gent ho ha ignorat fins ara. I ara surten reclamant sang, fins i tot sense saber ni tan sols on és Afganistan.

—Ésser patriota en aquest moment de la nostra història significa participar en les decisions sobre el futur del nostre món, que esperem que ens duguin la pau, i assegurin que aquests terroristes siguin duts als tribunals. Això és la democràcia participativa. La gent hauria d'entendre que té aquesta capacitat ja que és a través dels seus membres al Congrés que el representen que poden fer sentir la seva veu.

—Quan va decidir votar 'no', vostè va actuar en nom de Barbara Lee o en nom del districte electoral de Berkeley-Oakland que vostè representa?

“Estic convençuda que l'acció militar només no evitarà futurs atacs terroristes”

—Primer de tot, no va ser un vot influït per una enquesta. Va ser el vot més dolorós que he fet al Congrés en els dotze anys que fa que sóc congressista. Va ser una experiència molt dura per mi. Vaig fer un repàs dels fets, una anàlisi política, avaluant la nostra política exterior i les implicacions militars i de seguretat dels nostres moviments. Em va aclaparar molt. No anava a anar a la Catedral nacional per a la pregària [pels morts del dia 11] perquè volia continuar en les discussions, i reflectir-ho en la resolució que s'estava elaborant. Però a l'últim minut vaig decidir d'anar-hi. Em vaig adonar que m'havia d'assenyalar i fer algunes pregàries i intentar enfortir-me per ajudar-me per a la resta de la setmana. Va ser una cerimònia molt impressionant, molt bonica, molt dolorosa. Un sacerdot va ser molt eloqüent en la seva pregària: “quan actuem, no permetis que ens convertim en el mal que deplorem.” I en aquell moment vaig saber quin era el vot correcte i què havia de fer. Per tant, va ser una combinació de factors que em va dur a fer el que vaig fer. Hi ha molt poques vegades que hi ha vots de consciència en què la brúixola moral t'ha de guiar, i aquesta n'era una. Vaig parlar amb els meus col·legues, i creu-me, hi ha molts membres del Congrés que senten el mateix que jo. Hem de deixar temps per a l'aflicció i el dol.

© The FNV Newsletter
Davey D. (www.daveyd.com)
mrdaveyd@aol.com
Traducció: Oriol Cortacans